

Museu Arxiu de Santa Maria de Mataró

Està en un edifici adossat a l'església parroquial de Santa Maria i consta de diverses seccions.

En una de les Seccions hi ha el Conjunt dels Dolors, que fou construït entre els anys 1694 i 1798 per la Venerable Congregació de Nostra Senyora dels Dolors, per tal que fos la seva seu. Es compon de Capella, Sagristia, Sala de Juntes, Cor i Cripta.

CAPELLA DELS DOLORS. Sala de juntes.

La Capella i la Sala de Juntes, foren decorades per Antoni Viladomat i Manalt, considerat el millor pintor barroc català, el qual també en va pintar les teles. Ambdues conserven el seu estat original i són el conjunt pictòric del segle XVIII, més important de Catalunya. També es remarcable la gelosia del Cor.

Sagrera medieval de Mataró

Es bastí entre els segles XIV i XVI, al voltant de l'església parroquial de Santa Maria. En resten alguns casals i edificis medievals, però també n'hi ha bastants de modernistes, especialment de l'arquitecte mataroní Josep Puig i Cadafalch.

Text : Joan Codina i Bernaus

Fotos: Viquipèdia

BIBLIOGRAFIA

Catalunya Romànica, vol. XX: El Barcelonès, el Baix Llobregat i el Maresme.

Guies Catalunya Romànica, vol.19: El Barcelonès, el Baix Llobregat i el Maresme.

Vil·la romana de Torre Llauder. De re rustica lluronensis. Mataró. Ajuntament de Mataró, 2012.

Articles de Viquipèdia, 2014.

AARS

AMICS DE L'ART ROMÀNIC DE SABADELL

Núm. 145

23 de novembre de 2014

EL MARESME

MATARÓ

La vila és d'origen romà i l'anomenaven lluro. Al mateix lloc, s'hi han fet troballes paleolítiques i la zona també fou poblada per la tribu dels laietans (ibers). Més tard els visigots la denominaren Alarona i no és fins al segle XI que trobem el topònim Matarone. La vila es formà a redós de

VIL·LA ROMANA DE TORRE LLAUDER. Mosaic.

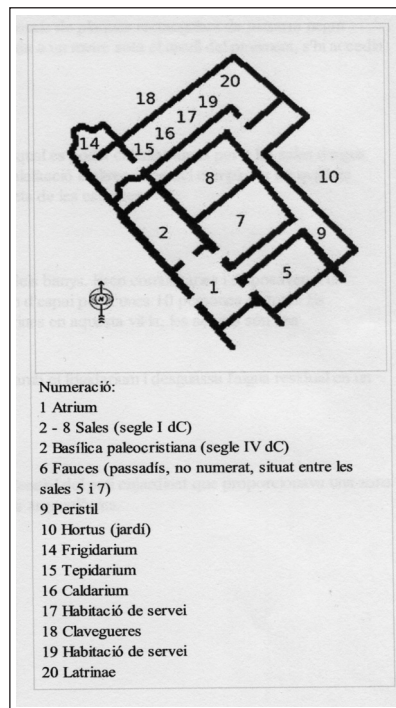
la primitiva església romànica de Santa Maria, principalment a la seva sagrera. El temple quedà petit i als segles XV-XVI se'n construí un de nou, al mateix lloc, d'estil gòtic. Encara, al segle XVII, rebé una gran modificació en estil barroc.

Vil·la romana de Torre Llauder

Pren el seu nom d'una torre de defensa del segle XVI i de la casa pairal fortificada construïda al seu voltant al XVII. Encara que el segle XVII ja està documentada l'existència de restes arqueològiques, la primera excavació amb rigor científic s'efectuà l'any 1961, i es trobaren uns rics mosaics. El 1964, el jaciment va ser declarat Monument Històric Artístic d'Interès Nacional. Fins avui les excavacions han continuat periòdicament i han conduït a successives troballes.

La primera ocupació del jaciment fou una "cella vinaria", del segle I aC. Era un conjunt rural amb vinyes, producció de vi i fabricació d'àmfores pel seu transport. S'hi van trobar quatre forns de terrissa. Un era destinat a la cocció d'àmfores i a cada fornada en podia coure unes 110 o el doble, si es disposaven en dos pisos. El vi de la Tarraconense s'exportava a quasi tot l'imperi i era molt apreciat. D'aquesta cella vinaria s'han trobat restes d'àmfores a les Balears, Itàlia i França.

Poc després, en el mateix lloc, es construï una vil·la suburbana que tenia una superfície total edificada de 17.000 m². L'única part conservada és la vil·la senyorial del propietari, que era un alt dignatari de Barcino, datada al segle I dC. Als inicis del III dC, va assolir el seu màxim esplendor i d'aquesta època és la rica decoració de mosaics, marbres i estucs. Encara rebé una última reforma, a finals del segle IV o principis del V, que consistí en l'adequació de les estances residencials per a usos industrials i magatzem.

PLÀNOL DE LA VIL·LA ROMANA DE TORRE LLAUDER.

Actualment la vil·la està composta d'atrium, 8 estances (una suposadament reconvertida, al segle IV, amb basílica paleocristiana), peristil, hortus (jardí) i unes termes amb la seva composició habitual de frigidarium, tepidarium, caldarium, zones de serveis i latrinae.

Les peces trobades, escultures i objectes són al Museu de Mataró.

CAN SERRA. Museu Municipal de Mataró. Façana.

Museu Municipal de Mataró

La seva seu central és a Can Serra, antiga casa pairal de Jeroni Serra Arnau, síndic de la vila. És d'estil renaixentista i fou bastida l'any 1565. L'edifici ha conservat la seva estructura original. La façana consta d'una porta adovellada i finestres emmarcades per motllures i cartel·les. A l'interior destaca el teginat de fusta.

Consta de diverses seccions. En la Secció d'Arqueològica es poden veure les troballes fetes a Mataró. També hi ha una sala de síntesi de la història de la ciutat.

CAPELLA DELS DOLORS. Altar major.